

Adam Ziemianin

WRÓBLE W MUSZYNIE

Rano wróble modlą się głośno
wszystkimi piórkami i dziobkami
pewnie dziękują jak umieją
że Stwórca sam z ręki je karmi

Z ręki — to nie inaczej jak prosto z
wielkiego niczym świat — pola
syczące kłosa pszeniczne
to nieprzeliczone palce Boga

Oj! Wróble! — Śmieszne wróble
skromne są te wasze śpiewy
szare wy kulki potulne
lecz wiele z wami pociechy

WSPOMNIENIE MUSZYŃSKIEGO LATA

Po lipie lato wolno schodziło do ula na
nitce miodu wisiał kogucik — upał

Piał byle jak na cienkiej letniej trawie choć tak
naprawdę nie słyszałem go wcale

Ciebie też nie było nad letnim Popradem
choć w gorących liściach wciąż cię widziałem

Byłaś tak piękna że aż trochę nieziemska
dlatego nie umiałem znaleźć sobie miejsca

Żeby trochę ochłonąć skakałem do rzeki
a woda w Popradzie miała smak cierpki

Na drugim brzegu ślady twe ginęły
i nie wiedziałem czy stąпам po ziemi

Nigdy już chyba nie będę tak kochał
nigdy już taki też nie będzie Poprad